

Universitätsbibliothek Paderborn

Antidota Evangelica Contra Horvm Temporvm Hæreses

In Qvibvs Quatuor Euangeliorum illi textus explicantur, quibus vel hæretici
hodie (maximè Caluinus & Beza) ad sua dogmata propugnanda vti solent,
vel ad hæreticorum dogmata impugnanda Catholici vti possunt

Stapleton, Thomas

Lvgdvni, 1595

21. Audistis quia dictum est antiquis, &c.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39463

obeditur in grauioribus, vel omnis transgressio in leuioribus ignoscitur. Sed insurgit iterum hoc loco Caluinus & ait. Prodigiosus est eorum stupor, quos non pudet sacrilega indulgentia remittere quod Deus severè exigit, & venialis delicti pretextu legis iustitiam pessundare. Hæc ille hœc loco. Sed venialis delicti pretextu legis iustitia non pessundatur, quia & venialia delicta à lege argui & contra legis iustitiam fieri docemus cum Augustino, & contra legis perfectionem ad quam contendere semper oportet, non autem contra rectitudinem necessitatem faciunt; ideoque quam diu contra illa pugnatur, legis iustitia integerrimè seruatur, ut multis in locis Augustinus docet; maximè in libro de perfectione iustitiae. Vide opus nostrum de Iustificatione lib. 6: cap. 13. & seqq.

21. *Audistis quia dictum est antiquis, &c.*

A It hoc loco superbus Caluinus, deceptos esse multos verum, qui putarunt hanc esse legi correctionem, ac Christum suos Discipulos in altiorem perfectionis gradum extollere, quam potuerit Moyses populu suum. Moxq; multis verbis docet, legem in se perfectam fuisse, nullosq; legis defectus hic à Christo corrigi. Postremò concludit, non esse singendum Christum nouum legislatorem, qui ad æternam Patris sui iustitiam aliquid addit, sed tanquam fidum interpretem audiendum esse. Cæterum Christus verè legislatorem fuisse, & ad æternam Patris verè legi sui iustitiam aliqua mandata addidisse, cum forma loquendi qua Christus hic vsus est, tū aliæ Scripturæ manifeste docet. Hic enim docens, Ego dico vobis, suā præcipiendi autoritatem ostendit. (dicendi enim verbum, ait ipse Caluinus, ad illa verba, Diligit inimicos, denutiare vel præcipere hoc loco significat) quū reliqui Prophetæ nunquā sic locuti fuerint, sed: Hæc dicit Dominus. Vnde & postea sequitur in fine totius Cōcio-
nis, Cum consummasset Iesus verba hæc, admirabantur turbæ Matth. 7: Infra super doctrinam eius. Erat enim docens eos sicut potestate habens, & non sicut scriba & Pharisei. Quare legē quidem in multis interpretatur hic Christus, sed tum hanc ipsam interpretationem tanquam legislator promulgat (est enim legislatoris nō tantum leges fere, sed etiā eas interpretari) tum in quibusdā Christus etiam corrigit legem veterem, vt De non dimittenda uxore corrigit nisi fornicationis causa, quum in ea licet dimittere quavis legem uer ex causa, dato libello repudij; De non iurando omnino, iterem.

C 3

*de diligendo inimicos: tum deum quædam veteris legis mā-
data ipse alio quodam modo mandat & iubet: quale illud est.
Ioan. 14. Mandatum nouum do vobis, ut diligatis inuicem. sicuti eo loco
Ioan. 15. explicabitur. Et iterum. Hoc est præceptum meum, ut diligatis
inuicem. Et rursus sua mandata tantopere vrget, ut dicat:
Ioan. 16. Vos amici mei eritis, si feceritis quæ ego præcipio vobis. Si præ-
cepta mea seruaueritis, manebitis in dilectione mea. Postremò
Matth. 28. Apostolicæ legationis hæc summa erat: Docete omnes gentes,
docentes eos seruare omnia quæcumque mandaui vobis. Quare
S. I. S. can. hanc insanam Caluini arrogantiam negantis contra veterum
21. hoc loco doctrinam Christum esse legislatorem, Concilium
Tridentinum iusto anathemate percussit. Alias probationes
vide apud Andream Vegam de iustificat. lib. II. cap. 7.*

23. *Si offeris munus tuum ad altare.*

Dicit hoc loco Caluinus, Christum pro illius seculiratione
de sacrificiis loqui, hodie dissimilem esse nostram condicio-
nem. Sed ut Christi doctrina eadem ac perpetua omnibus se-
culis sit, nec ad illud solum tempus restringatur quo Iudeorum
sacrificia ad Dei cultum pertinebant, (quo nihil magis
absurdum) necessariò fatendum est non solum in quolibet
prio opere ad Dei cultum destinato hanc legem valere (qui
Sacrificium tantum tropologicus est huius loci sensus) sed Christum ad
in Ecclesia literam de futuro in Ecclesia sua sacrificio extero (quod hæ-
externum. retici hodie agnoscere nolūt) hanc legem tulisse. Nam & nos
Hebr. 13. habemus altare, de quo edere non possunt, qui deseruunt taber-
naculo, ait Paulus: de quo etiam sacrificio dicit: Probet seipsum
omnis homo, & sic de pane illo edat, &c. Summa autem proba-
tionis pars est, ut omnis cum fratre simulas penitus aboleat-
tur: quod hic imprimis Christum spectasse veteres interpre-
tes annotarunt. Chrysost. homil. 16. vbi ait. Audiant hi quis a-
ceris mysteriis iniciati cum inimicitiis ad communionem altaris
accedunt. Rursum homil. II. operis imperfecti. Hilarius in
Marth. Can. 5. & Augustinus lib. I. cap. 20. de hoc serm. Do-
mini in monte.

26. *Non exies inde, donec solvas nouissimum
quadrantem.*

Catholico-
rum accu-
satio' im-
merita.

Debacchatur hoc loco prolixè Caluinus contra Catho-
licos modernos, qui in perpetua huius loci allegoria pur-
gatorium